

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Mdr 3, 1–6.9

Dusze sprawiedliwych są w rękę Boga i nie osiągnie ich męka. Zdało się oczom głupich, że pomarli, zejście ich poczytano za nieszczęście i odejście od nas za unicestwienie, a oni trwają w pokoju. Choć nawet w ludzkim rozumieniu doznali kaźni, nadzieja ich pełna jest nieśmiertelności. Po nieznacznym skarceniu dostąpią dóbr wielkich, Bóg ich bowiem doświadczył i znalazł ich godnymi siebie. Doświadczył ich jak złoto w tyglu i przyjął ich jak całopalną ofiarę. Ci, którzy Mu zaufali, rozumieją prawdę, wierni w miłości będą przy Nim trwali: łaska bowiem i miłosierdzie dla Jego wybranych.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 103, 8, 10.13–18

Zbawienie prawych pochodzi od Pana

Miłosierny jest Pan i łaskawy, nieskory do gniewu i bardzo cierpliwy. Nie postępuje z nami według naszych grzechów ani według win naszych nam nie odpłaca.

Jak ojciec lituje się nad dziećmi, tak Pan się lituje nad tymi, którzy się Go boją. Wie On, z czegośmy powstałi, pamięta, że jesteśmy prochem.

Dni człowieka są jak trawa, kwitnie jak kwiat na polu. Wystarczy, że wiatr go muśnie, już znika i wszelki ślad po nim ginie.

Łaska zaś Boga jest wieczna dla Jego wyznawców, a Jego sprawiedliwość nad ich potomstwem, nad wszystkimi, którzy strzegą Jego przymierza i pamiętają, by spełniać Jego przykazania.

DRUGIE CZYTANIE

2 Kor 4, 14–5, 1

Jesteśmy przekonani, że Ten, który wskrzesił Jezusa, z Jezusem przywróci życie także nam i stawi nas przed sobą razem z wami. Wszystko to bowiem dla was, ażeby w pełni obfitująca łaska zwiększyła chwałę Bożą przez dziękczynienie wielu. Dlatego to nie poddajemy się zwątpieniu, chociaż bowiem niszczy nasz człowiek zewnętrzny, to jednak ten, który jest wewnątrz, odnawia się z dnia na dzień. Niewielkie bowiem utrapienia naszego obecnego czasu gotują bezmiar chwały przyszłego wieku dla nas, którzy się wpatrujemy nie w to, co widzialne, lecz w to, co niewidzialne. To bowiem, co widzialne, przemija, to zaś, co niewidzialne, trwa wiecznie. Wiemy bowiem, że jeśli nawet zniszczy nasz przybytek doczesnego zamieszkania, będziemy mieli mieszkanie od Boga, dom nie ręką uczyniony, lecz wiecznie trwały w niebie.

Oto słowo Boże

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

J 6, 40

To jest wola Ojca mego, aby każdy, kto wierzy w Syna, miał życie wieczne, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym.

EWANGELIA

J 14, 1–6

Jezus powiedział do swoich uczniów: Niech się nie trwoży serce wasze. Wierzyście w Boga? I we Mnie wiercie. W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział. Idę przecież przygotować wam miejsce. A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem. Znacie drogę, dokąd Ja idę. Odezwał się do Niego Tomasz: Panie, nie wiemy, dokąd idziesz. Jak więc możemy znać drogę? Odpowiedział mu Jezus: Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie.

Oto słowo Pańskie

KOMENTARZ

Bardzo łatwo poddać się w życiu zwątpieniu, przestać wierzyć w szczęśliwy finał naszych wysiłków. Nie jest zazwyczaj problemem czarnowidztwo – również na płaszczyźnie wiary. Dzisiejsza Liturgia Słowa dotyka właśnie tego doświadczenia. W Księdze Mądrości słyszymy o biblijnych głupcach, w oczach których śmierć jest ostateczną porażką człowieka. Św. Paweł wzywa swych uczniów, by nie poddawali się zwątpieniu. Najwyraźniej w pierwszych wspólnotach chrześcijańskich fakt przemijania, niszczenia tego, co materialne, wywoływał lęk i pytania o to, czy istnieje w człowieku coś nieprzemijalnego. Wreszcie Jezus kieruje podobne wezwanie do Apostołów: „Niech się nie trwoży serce wasze”.

Możemy z tego wysnuć dwa ważne dla nas wnioski. Po pierwsze, mój lęk w obliczu śmierci (czy na myśl o śmierci) nie jest oznaką niewiary, skoro Biblia zna owo doświadczenie i przypisuje je Apostołom i pierwszym chrześcijanom. Po drugie, czytania wskazują na źródło naszej nadziei. Tym źródłem nie są żadne racjonalne rozważania. Lęk przed śmiercią nie zniknie na podstawie argumentacji. Nasza wiara w życie wieczne wynika po prostu z ufności Bogu (J 14, 1). Skoro Bóg jest dobrym Stwórcą, to nie chce naszego unicestwienia, zniszczenia, odejścia w nicość. Dlatego to za św. Pawłem możemy dziś powtórzyć wyznanie wiary, że jako przyznający się do Chrystusa, będziemy również mieli udział w Jego zwycięstwie nad śmiercią: „Jesteśmy przekonani, że Ten, który wskrzesił Jezusa, z Jezusem przywróci życie także nam” (2 Kor 4, 14a).

ks. dr Marek Dobrzeński

Milanów – Milanowo* (odcinek 2)

W dniu 7 stycznia 1377 r. książę Janusz I Stary potwierdził, Stanisławowi z Milanowa, nadanie dóbr Milanów i Ręczaje, wystawione wcześniej przez księcia Kazimierza I, nadając mu na nie immunitet ekonomiczny z możliwością wyboru prawa polskiego bądź chełmińskiego. Zazwyczaj wybierano prawo chełmińskie jako bardziej korzystne finansowo.

Piętnastowieczny Milanów graniczył od wschodu z Zawadami należącymi do prepozytury opactwa czerwińskiego przy kościele św. Trójcy w Błoniu, południa z Pow-sinkiem należącym do rodu Prusów, zachodu z Wolicą Służewską i Służewem będącymi własnością Wierzbówów herbu Radwan, północnego zachodu z Czernikowem należącym do pochodzącego ze Śląska Hińczy Czedlicza i północy wsią Kąty, będącą własnością kapituły warszawskiej.

W tym czasie nie ma na terenie Milanowa większych terenów leśnych. Jedyne zalesione miejsce jest styk granic Milanowa, Czerniakowa i Służewa, który porasta gaj olchowy u podnóża skarpy, zapewne ze względu na podmokły teren. Dzisiaj będzie to w przybliżeniu okolica ulicy Arbuzowej. Jeziora Wilanowskie i Pow-sinkowe nie są wymieniane, zapewne stanowiły jedno z koryt Wisły. Pod rokiem 1431 jest zapiska mówiąca o szkodach poczynionych przez Wisłę, które ze swej szkatuły ma pokryć Maciej z Milanowa, stolnik warszawski, ze swoją żoną Dadźbogą. Zapewne w tym czasie Wisła płynęła pod dworem Milanowskich.

Ród Rogalów Milanowskich należał do bardziej rozrodzonych. Już zapiski z przełomu XIV i XV w., mówiące o Stanisławie z Milanowa, wspominają jego braci Miklasza i Macieja zwanego Gnat, jak również skarbnika rawskiego Mikołaja z Milanowa, którego za męstwo nagrodził książę Siemowit III (ok. 1320 + 1381, syn ks. Trojdena i ks. Marii) nadając mu Łochów z prawem chełmińskim.

Synem Stanisława był Jan używający przydomku Valdebene (Bardzo dobrze) piastujący w latach 1401–1406 funkcję chorążego czerskiego. Wymieniony trzykrotnie na dokumentach księcia Janusza I jako świadek w latach 1387–1403. Miał trzech synów Stanisława, Jana i Piotra oraz córkę Agnieszkę wydaną za Jana z Sękowa. Co prawda Maciej Gnat sędzia czerski i warszawski nie miał potomków, ale skorzystali na tym jego bratankowie Stanisław, Jan i Piotr synowie Jana Valdebene. Zapisali im swoje dobra położone w Lipiu, Głodnej (Ziemia Czerska) i Ręczajach. Spośród braci Stanisław piszący się z Milanowa, świadczył w latach 1414–1429 przeszło dwadzieścia razy na dokumentach wystawionych przez księcia Janusza I Starego. Był zapewne jednym z dworzan przebywającym u boku księcia, uczestnicząc w jego objazdach po ziemiach księstwa. W roku 1428 znajduje się wśród dostojników mazowieckich składających hołd wnuczkom księcia Janusza I – Bolesławowi IV i Eufemii (Ofce) pod nazwiskiem Milonowski.

W roku 1434 bracia Piotr, Jan i Stanisław synowie Jana Valdebene dokonują podziału

majątku. Piotr dostaje Ręczaje, Jan – Trzyłatkowo i Głodną, a Stanisław – Lipie. Właściciele dóbr Milanowskich, w ciągu XV i XVI w. wchodzili drogą kupną, zamiany czy związków małżeńskich w posiadanie majątków ziemskich w innych częściach Mazowsza. I tak:

W 1439 r. – Piotr z Milanowa kupuje od Pełki Kałmasza z Jaszewa osady Runowo i Nową Wieś koło Tarczyna za 350 kóp groszy. Pięć lat później obdarowuje swojego młynarza Wojciecha za dobrą pracę młynem w Runowie na rzece Jeziorze oraz łąką i ogrodem. Tenże Piotr jedenaście lat później używa nazwiska Runowski.

W 1445 r. – Jan z Milanowa kupuje od księcia Bolesława IV roczny czynsz z Grójca. W tym samym roku jego brat Stanisław z Milanowa daje księżnej Annie siedlisko w Warszawie, za co książę Bolesław IV zwalnia go i jego potomków od kar sądowych z wyjątkiem kar samego księcia. Oprócz tego bracia Milanowscy posiadali dom w Starej Warszawie.

W 1453 r. – Stanisław z Milanowa kupuje wójtostwo w mieście książęcym Piasecznie od jego wójta Mikołaja za 130 kóp groszy.

W 1470 r. Jan syn Boruty z Falent, chorąży warszawski za zgodą swojego ojca zapisuje żonie Katarzynie, córce Andrzeja z Milanowa – kasztelana warszawskiego 210 kóp groszy wiana na wsi Sękowino (dziś Sękowin).

W 1478 r. – Andrzej z Milanowa, kasztelan warszawski, kupuje od księcia Bolesława V bór i las Zacięcia oraz Zagościńce (k. Radzymina).

W 1491 r. Bogusław z Moszn sędzia warszawski odstępuje Włodzimierzowi z Milanowa podstolemu warszawskiemu, część Raszyńca (dziś Raszyn) z młynem za sumę 35 kóp groszy i 20 florenów.

W 1502 r. Mikołaj Milanowski z Raszyńca kupił połowę Czerniakowa, Czarnowa (Siekierki), i Miłoszyna (dziś część dzielnicy Wawer) oraz połowę przewozu na Wiśle od Heleny i Katarzyny (zakonnicy) córek Hińczy Czedlicza.

W 1531 r. Jan Czerniakowski syn Mikołaja Milanowskiego otrzymuje nowy przywilej na Zacięciw i Zagościńce (obie wsie k. Wołomina).

Część Milanowskich, szczególnie w drugiej połowie XV i w XVI w. należała do rodu używającego herbu Łada, np.: 1463 r. – Andrzej Milanowski syn Sulisława herbu Łada, 1563 r. – Stanisław Milanowski syn Zygmunta herbu Łada. Natomiast nie spotkałem się z przypadkiem, żeby któryś z Milanowskich związanych z naszym Milanowem pochodził z rodu pieczętującego się Jastrzębcem.

W 1580 r. właściciele gruntów milanowskich płacili podatek od 9 i ¼ włóki osiadłej.

Napis na pieczęci brzmi: „Pieczęć Janusza z Bożej łaski księcia Mazowsza i pana Warszawy”

Oprócz dziedziców Milanowskich spotykamy na kartach historii innych ludzi pochodzących z ówczesnego Milanowa. Pod rokiem 1510 czytamy następującą informację: młynarz Stanisław syn Szczepana z Milanowa otrzymuje od rady Starej Warszawy mały młyn pod miastem należący do szpitala Świętego Ducha, znajdujący się poza murami miasta oraz włókę ziemi z czynszem 3 i ½ kopy groszy, po dwóch latach wolnizny.

W roku 1519 Stanisław Gosarz z Milanowa krewny zmarłego Stanisława Sosnaka i Małgorzata z Bliznego, siostra zmarłej Heleny, żony tegoż Sosnaka, sprzedają odziedziczony po nich dom w Warszawie na przedmieściu Rybaki za 3 i ½ kopy groszy.

Na listach studentów Uniwersytetu Krakowskiego z I połowy XVI w. są również żacy z Milanowa: Hieronim i Zygmunt synowie Włodzimierza, Andrzej syn Stanisława i Andrzej syn Jana.

Ciąg dalszy w następnym wydaniu „Klimatów”

Krzysztof Kanabus

Na podstawie:

- A. Wolff i K. Pacuski – „Słownik historyczno-geograficzny Ziemi Warszawskiej w średniowieczu”
- Ks. prof. dr Józef Nowacki – „Archidiecezja poznańska w granicach historycznych i jej ustrój”
- Janusz Grabowski – „Dynastia Piastów mazowieckich”
- Małgorzata Wilska – „Mazowieckie środowisko dworskie Janusza Starszego”
- Marta Piber – „Służew średniowieczny”
- S. K. Kuczyński – „Poczet królów i książąt polskich” – Siemowit III Mazowiecki

Janusz I Starszy – podobizna z XV-wiecznego rękopisu

OKTAWA WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH

Odpusty dla zmarłych

W oktawie Wszystkich Świętych, tj. od 1 do 8 listopada, można uzyskać odpust zupełny, który wolno ofiarować za zmarłych, każdego dnia za jednego zmarłego. Warto wykorzystać ten niezwykle czas, by pomóc naszym bliźnim przeżywającym przygotowanie do radości nieba.

Warunki:

- bycie w stanie łaski uświęcającej;
- postanowienie zerwania z jakimkolwiek grzechem, nawet powszednim;
- przyjęcie Komunii Świętej;
- odmówienie modlitwy w intencjach Ojca Świętego (chodzi tu o te intencje, jakie Ojciec Święty wyznacza na każdy miesiąc, a nie w intencji papieża. Warunek ten wypełnia się całkowicie przez odmówienie Ojciec nasz i Zdrowaś Maryjo. Pozostawia się jednak wiernym możliwość odmówienia jakiegokolwiek innej modlitwy, zgodnie z ich pobożnością);
- pobożne nawiedzenie cmentarza i równocześnie odmówienie choćby modlitwy myślniej za zmarłych.

Komunię Świętą można przyjąć przed lub po wykonaniu czynności związanej z odpustem. Z jednym przyjęciem Komunii św. może być związany tylko jeden odpust zupełny. Można więc, nawiedzając cmentarz w dniach: 1–8 listopada, wraz z pobożnym odmówieniem modlitwy za dusze czyścicowe zyskiwać odpust zupełny, a Komunię św. w tej intencji przyjmować wcześniej lub później, nawet przez kolejne niedziele.

Jak wyjaśnić istotę odpustu?

Jego otrzymanie nie jest odpuszczeniem grzechu. Dokonuje się ono wcześniej w sakramencie pokuty i jest warunkiem koniecznym do uzyskania odpustu.

Odpust jest darowaniem doczesnej kary za grzechy, czyli usunięciem skutków zła, popełnionego w przeszłości, a dzisiaj ciągle dających o sobie znać. Można go otrzymać dla siebie, może być też ofiarowany za osobę zmarłą.

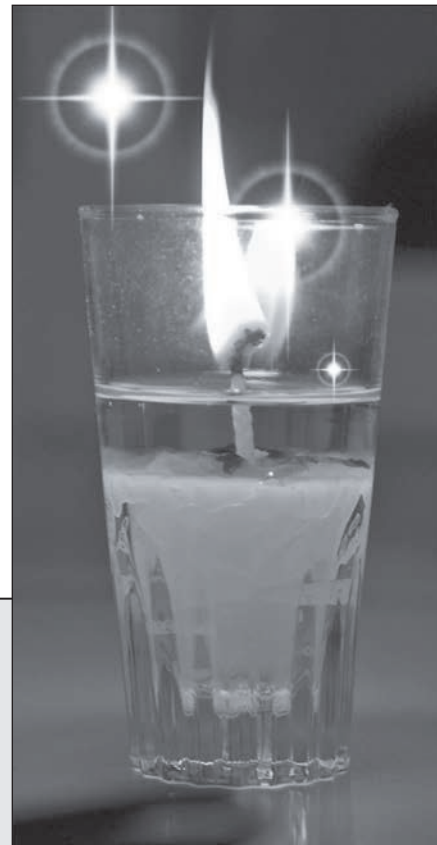
Grzech ma podwójny skutek. Ciężki pozbawia nas komunii z Bogiem, a przez to zamyka nam dostęp do życia wiecznego, którego pozbawienie nazywa się „karą wieczną” za grzech. W sakramencie pojednania ta kara wieczna jest odpuszczona i następuje przywrócenie komunii z Bogiem.

Jednakże każdy grzech, nawet powszedni, wymaga oczyszczenia albo na ziemi, albo po śmierci w stanie nazywanym czyścicem. Takie oczyszczenie uwalnia od tego, co nazywamy „karą doczesną” za grzech.

Chrześcijanin powinien starać się, znosząc cierpliwie cierpienia i różnego rodzaju próby, a w końcu godząc się spokojnie na śmierć, przyjmować jako łaskę doczesne kary za grzech.

Powinien starać się przez dzieła miłości i miłości, a także przez modlitwę i różne praktyki pokutne uwolnić się całkowicie od „starego człowieka” i przyoblec w człowieka nowego.

W pracy nad sobą nie musi on jednak liczyć tylko na siebie, może bowiem czerpać ze skarbcza Kościoła, który stanowią duchowe dobra płynące z Komunii Świętych, a są to zadośćuczynienia i zasługi Chrystusa Pana, a także modlitwy i dobre uczynki Najświętszej Maryi Panny i wszystkich świętych, którzy pracując nad własnym uświęceniem, przyczynili się też do zbawienia swoich braci.

MODLITWA SERCA

Za dusze czyścicowe

*Uwielbiam Cię Krzyżu najdroższy,
Delikatnymi członkami Pana mego przyozdobiony,
Krwią Jego najdroższą zroszony,
Uwielbiam Cię Boże mój na Krzyżu złożony,
A Krzyż uwielbiam z miłości ku Tobie.*

Modlitwa za żywych i zmarłych jest jednym z siedmiu uczynków miłosierdzia co do duszy.

U Boga czas – pojmowany jako coś, co ogranicza – nie istnieje. To, co ktoś w swym życiu czyni dla innych, jest u Boga zawsze teraźniejszością. Dlatego słuszną jest modlitwa za ludzi, którzy już dawno zmarli.

Człowiek za życia stoi na każdym kroku wobec konieczności wyboru dobra i zła, wiary lub niewiary, miłości bliźniego lub egoizmu. W ostateczności dojść może do pełni dobra, wiary, miłości tak, że śmierć stanie się dla niego chwilą zjednoczenia z Bogiem. Może też dojść do ostatecznego sprzeciwu wobec Boga i w konsekwencji – do potępienia. I w jednym, i w drugim przypadku modlitwa za zmarłych nie znajdowałaby usprawiedliwienia: zbawionym nie jest potrzebna, potępionym zaś nie mogłaby już pomóc. Lecz dusza człowieka może dojść do jeszcze jednego stanu, którym jest czyścic. Jest to miejsce, w którym człowiek ma możliwość odpokutowania za grzechy już odpuszczone i oczyszczenie się z wad. Nasze modlitwy mogą pomóc zmarłym w tym oczyszczeniu i przyspieszyć chwilę ich ostatecznego zbawienia.

W kościele akademickim św. Anny w Warszawie ruszyły Katechazy Warszawskie. Jesienne katechazy są poświęconych tematowi sumienia. Pierwszą konferencję „**ZAWROTNA KARIERA SUMIENIA**” wygłosił o. Michał Mrozek OP, wicedyrektor Instytutu Tomistycznego w Warszawie. Ukończył rzymski uniwersytet Angelicum.

Otwierając cykl katechez, słowo wprowadzenia wygłosił kard. Kazimierz Nycz, metropolita warszawski. *W świecie toczy się dyskusja na wiele ważnych tematów, które czasem wymagają zatrzymania, ale zawsze potrzebują światła Ewangelii. Katechazy Warszawskie mają dać takie światło na wszelkie sprawy, które nurtują współczesnego człowieka* – powiedział.

Następnie głos zabrał o. Michał Mrozek OP, który przybliżył kwestię roli sumienia na przestrzeni dziejów. Prelegent zwrócił uwagę, że dawniej nie zajmowało ono tyle uwagi, co dziś. *W Nowym Testamencie słowo to nie pada ani razu, pojawia się dopiero w II Liście św. Pawła do Rzymian. Także św. Tomasz z Akwinu w swojej „Sumie Teologicznej” nie poświęca mu osobnego traktatu, jest jedynie wzmianką, gdy omawia intelektualne władze w człowieku. O czym to świadczy?* – zastanawiał się duchowny.

Odpowiedź na to pytanie kaznodzieja wskazał w nauczaniu o. Pinkersa, belgijskiego dominikanina, który śledził przemianę moralności na przestrzeni dziejów. *W pierwszych wiekach chrześcijaństwa moralność była drogą do szczęścia, potem związek ten przestał być oczywisty. Dziś moralność postrzega się jako pożegnanie ze szczęściem* – mówił o. M. Mrozek powołując się na belgijskiego duchownego.

W rozważaniu nad sumieniem dominikanin przytoczył także przemówienie papieża Benedykta XVI, które wygłosił na uniwersytecie w Ratyźbonie. Ojciec święty zarysował w nim dwie wielkie tradycje mówiące o naturze Boga: woluntarystyczną i intelektualną. Teoria woluntarystyczna mówi o tym, że Bóg jest wszechwładny i nie można Go zamknąć w racjonalność. *Rozważanie to może doprowadzić do tego, że nie będziemy w stanie zrozumieć Bożej woli, będzie dla nas odległa, irracjonalna. Bóg może stać się dla nas kapryśny i niezrozumiały* – mówił o. M. Mrozek.

I dodał: *Sumienie w tej teorii jest identyfikowane z ograniczeniami, to przyjmowanie Bożych nakazów bez zrozumienia. Rodzi to pewien bunt w człowieku, moralność okazuje się zbyt ciasna. Człowiek sam chce stanowić prawo* – mówił.

Z kolei teoria intelektualna, której propagatorami był np. św. Augustyn, objawia Boga jako „logos”, które działa z miłością dla naszego dobra.

W tej koncepcji wolność bliższa jest mądrości, poszukiwanie tego, co najbardziej owocne. Prawo ma chronić człowieka w drodze ku większemu dobru. Sumienie kontroluje, czy człowiek dobrze się rozwija – tłumaczył.

Kaznodzieja przytoczył także, co na temat sumienia mówi Katechizm Kościoła Katolickiego: „Sumienie jest najtajniejszym ośrodkiem i sanktuarium człowieka, gdzie przebywa on sam z Bogiem, którego głos w jego wnętrzu rozbrzmiewa. (...) Sumienie moralne jest sądem rozumu” (KKK 1776).

Dominikanin położył nacisk na chrześcijańskie spojrzenie na kwestie sumienia. Raz jeszcze podkreślił, że wszelkie „ograniczenia” jakie nakłada na nas moralność wynikają z Bożej miłości. *Bóg jest naszym ojcem, patrzy na nas z pragnieniem wzrostu. Moralność to wyzwolenie człowieka do wielkiego życia, a nie ciasna foremka. To prawo, którego źródłem jest miłość Chrystusa do nas* – tłumaczył.

Na zakończenie swojego wystąpienia, dominikanin raz jeszcze podjął próbę wyjaśnienia, czym jest chrześcijańskie sumienie. *Sumienie ma kontrolować, czy proces wzrastania dobrze postępuje, czy mądrze kochamy Boga i bliźniego. Sumienie to rozsądek doświetlony światłem wiary. Mamy patrzeć jednocześnie w niebo i pod nogi* – zakończył.

Po konferencji miała miejsce dyskusja. O postrzeganiu sumienia we współczesnym świecie, jego indywidualizacji, klauzuli sumienia i o tym, czy sumienie jest równoznaczne z intuicją dyskutowali i jak je kształtować rozmawiali o. Michał Mrozek OP, Tomasz Królak z KAI, biblista – ks. prof. Krzysztof Bardski z UKSW. Podczas drugiej części była możliwość zadawania pytań bezpośrednio oraz – dla słuchaczy w radio bądź w internecie – poprzez portale społecznościowe. Całość spotkania transmitowało Radio Plus.

Katechazy Warszawskie to cykl konferencji formacyjnych skierowanych ku pogłębieniu znajomości nauki Kościoła. Będą wygłaszane w akademickim kościele św. Anny, o godz. 19.30. Pierwszy sezon potrwa do 27 listopada. O sumieniu powiedzą również: etyk, ks. prof. Ryszard Moń, teolog moralny, ks. dr Jan Konarski, politolog, ks. prof. Piotr Mazurkiewicz, prawnik i moralista, ks. Wojciech Bartkiewicz, rektor seminarium duchownego oraz dominikanin o. Paweł Krupa.

Program kolejnych katechez:

- **JAK ODRÓŻNIĆ SUMIENIE OD UCZUĆ I EMOCJI** (ks. Ryszard Moń) czwartek, 30 października, 19.30
- **WOLNOŚĆ, ODPOWIEDZIALNOŚĆ, SUMIENIE** (ks. Jan Konarski) czwartek, 6 listopada, 19.30
- **SUMIENIE W ŻYCIU PRYWATNYM I PUBLICZNYM** (ks. Piotr Mazurkiewicz) czwartek, 13 listopada, 19.30
- **CZY MOŻNA WYCHOWAĆ SUMIENIE?** (ks. Wojciech Bartkiewicz) czwartek, 20 listopada, 19.30
- **SUMIENIE MIĘDZY ETYKĄ A RELIGIĄ** (o. Paweł Krupa OP) czwartek, 27 listopada, 19.30

Wieczór Artystyczny w Galerii Dzwonnica

Galeria Dzwonnica oraz Stowarzyszenie Otwarte Drzwi zapraszają na aukcję i wystawę prac uczestników Stowarzyszenia z niepełnosprawnością intelektualną oraz uczestników chorujących psychicznie.

„**TWARZĄ W TWARZ**” to tytuł wystawy gdzie motywem przewodnim prac są ludzie. Prezentowane będą fotografie oraz prace wykonane w technice graficznej. Wydarzenie będzie miało miejsce w naszej galerii **6 listopada 2014 r. o godzinie 18.00** Celem Aukcji jest promocja twórczości osób niepełnosprawnych oraz pozyskanie środków na modernizację sprzętu w Ośrodkach Stowarzyszenia. Częścią imprezy będzie występ artystyczny utalentowanych uczestników. Będzie można usłyszeć utwory zagrane na pianinie a także śpiew i recytację wierszy. Wylicytowane prace będą jeszcze przez miesiąc częścią wystawy w Galerii Dzwonnica. **Gorąco zapraszamy!**

wystawa wieczór artystyczny aukcja

06.11 18:00

w Galerii Dzwonnica
ul. Kolegiacka 1d

Prowadzący:
Wiesław Tupaczewski

wstęp wolny

promocja twórczości
uczestników placówek rehabilitacyjnych Stowarzyszenia Otwarte Drzwi.

Środki zebrane podczas wydarzenia przeznaczone zostaną na realizację zadań rehabilitacyjnych Stowarzyszenia.

www.otwartedrzwi.pl

**WSPOMÓŻ RENOWACJĘ
KOŚCIOŁA św. ANNY
w Wilanowie**

**Fundacja Ecclesia
Villanovensis**
www.fundacja-wilanow.pl

Drodzy, Bracia i Siostry!

Każdy naród posiada miejsca szczególnej wartości, które określają jego tożsamość, są ważne dla historii, kultury i wiary.

Jednym z takich miejsc dla Polaków jest Rzymskokatolicka Parafia pod wezwaniem świętej Anny w Warszawie-Wilanowie.

Fundacja Ecclesia Villanovensis została powołana po to, by otoczyć opieką to szczególne miejsce, żeby ono służyło wszystkim, zarówno dzisiaj, jak i w przyszłości.

Zwracam się do Tych, którym leży na sercu troska o wartości kultury duchowej i materialnej – dajcie świadectwo, że realizacja szczytnych celów Fundacji jest dla Was ważna i wspomóżcie jej działalność.

Z serca Wszystkim błogosławię

+ Józef kard. Glemp

† Józef Kardynał Glemp
Prymas Polski

KONTO FUNDACJI:

36 2490 0005 0000 4530 3780 8094
Alior Bank
Al. Jerozolimskie 94,
00-807 Warszawa

**Wszystkim ofiarodawcom
Serdecznie Bóg zapłać!**

KĄCIK DLA DZIECI

Autor: **Maciej Lichota**

ZADANIE 1: Połącz w pary. Litery czytane w kolejności numerycznej utworzą hasło, które zapisz poniżej.

1. św. Piotr ▶	◀ Ś patron Warszawy
2. św. Maksymilian Kolbe ▶	◀ E Ewangelista
3. św. Józef ▶	◀ T biskup
4. św. Mateusz ▶	◀ O kapłan – męczennik XX wieku
5. św. Karol Boromeusz ▶	◀ Ć patron Polski
6. bł. Jerzy Popiełuszko ▶	◀ I Oblubieniec NMP
7. bł. Władysław z Gielniowa ▶	◀ Ś pierwszy papież
8. św. Wojciech ▶	◀ W założyciel

Rozwiązanie:

ZADANIE 2: Skreśl co drugą literę a otrzymasz rozwiązanie.

~~Z~~ ~~O~~ ~~B~~ ~~S~~ ~~A~~ ~~N~~ ~~W~~ ~~M~~ ~~I~~ ~~S~~ ~~E~~ ~~L~~ ~~N~~ ~~K~~ ~~I~~ ~~T~~ ~~E~~ ~~W~~

Rozwiązanie:

Zapraszamy na strony internetowe Parafii pw. św. Anny

E-booki na parafialnej stronie internetowej

Na stronie internetowej parafii znajdują Państwo zakładkę „Biblioteka”, w niej zaś kolekcję e-booków, czyli książek elektronicznych, które za darmo – w formacie PDF – można pobierać na swoje komputery oraz innego rodzaju nośniki.

W ofercie znajdują się m.in. encykliki Jana Pawła II czy Benedykta XVI, „Kazania sejmowe” ks. Piotra Skargi, którego rok obecnie obchodzimy, a także kilka dzieł z klasyki polskiej literatury. Biblioteka będzie sukcesywnie rozbudowywana.

XXXI Niedziela Zwykła – 2 listopada 2014r.

Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych – Dzień Zaduszny

- Dziś przypada I niedziela miesiąca. Nabożeństwo adoracyjne zostanie odprawione o godz. 17.00, a następnie procesja eucharystyczna wewnątrz świątyni. Prosimy ministrantów, bielanki, asystę kościelną i wszystkie wspólnoty parafialne o udział w procesji.
- Po Mszy św. o godz. 18.00 odbędzie się procesja żałobna wewnątrz kościoła. Dziś można uzyskać odpust zupełny, który można ofiarować tylko za dusze w czyśćcu cierpiące. W tym celu należy nawiedzić pobożnie kościół i odmówić w nim Modlitwę Pańską i Wyznanie Wiary, zachowując inne zwykle warunki: stan łaski uświęcającej, Komunia święta, modlitwa wg. intencji Ojca świętego oraz wykluczenie przywiązania do jakiegokolwiek grzechu.
- Pragniemy przypomnieć, że do soboty, 8 listopada można codziennie uzyskać odpust zupełny za pobożne nawiedzenie cmentarza i odmówienie modlitwy za zmarłych. Odpust ten wolno ofiarować jedynie za zmarłych. Warunkiem podstawowym uzyskania odpustu jest stan łaski uświęcającej.
- Spotkanie dla młodzieży pragnącej rozpocząć przygotowanie do sakramentu bierzmowania odbędzie się 30 października o godz. 19.00, w sali widowiskowej. Zapraszamy młodzież z trzeciej klasy gimnazjum i pierwszej klasy szkoły średniej.
- W naszej parafii, w każdy pierwszy poniedziałek miesiąca sprawowana jest Msza św. wotywna o Duchu Świętym. Najbliższa Msza św. wotywna o Duchu Świętym będzie sprawowana 3 listopada o godz. 18.00. Serdecznie zapraszamy do wspólnej modlitwy.
- W tym tygodniu przypada I czwartek i I piątek miesiąca. W czwartek, 6 listopada, Msza św. wotywna o Chrystusie Najwyższym i Wiecznym Kapłanie o godz. 17.00, a po Mszy św. koronka do Miłosierdzia Bożego. W tym dniu, w sposób szczególny, modlimy się o powołania kapłańskie. W piątek, 7 listopada, Msza św. wotywna o Najśw. Sercu Pana Jezusa o godz. 12.00. Z sakramentu pokuty i pojednania można będzie skorzystać: rano i od godz. 16.00, w czasie adoracji Najświętszego Sakramentu. Pragniemy również odwiedzić chorych i osoby w podeszłym wieku. Imiona i nazwiska oraz adresy osób pragnących skorzystać z sakramentu pokuty i pojednania oraz przyjąć Najświętszy Sakrament prosimy zgłaszać w zakrystii lub w kancelarii parafialnej.
- Zapraszamy na spotkanie z rozważaniem słowa Bożego, w ramach Lectio Divina które odbędzie się w sobotę, 8 listopada o godz. 19.00 w dzwonnicy.
- W następną niedzielę, 9 listopada, na Mszy św. o godz. 11.30, nastąpi zakończenie Konkursu Różańcowego i rozdanie nagród dla dzieci i młodzieży biorących udział w konkursie.
- Zapraszamy dzieci, które lubią i chcą śpiewać na próby Scholi, które odbywają się w każdą niedzielę o godz. 10.00 w Kanonii.
- W tym tygodniu przypadają następujące święta liturgiczne:
 - we wtorek, 4 listopada, wspomnienie św. Karola Boromeusza, biskupa,
 - w niedzielę, 9 listopada, święto rocznicy poświęcenia Bazyliki Laterańskiej.
 Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy serdeczne życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.
- Miłosiermemu Bogu polecamy zmarłego w ostatnim miesiącu naszego parafianina:
 - śp. Jana Mateusza Chodeckiego.
 Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie, a światłość wiekuista niechaj mu świeci. Niech odpoczywa w pokoju wiecznym. Amen.

Zeskanuj kod QR i czytaj „Klimaty” w smartfonie lub na tablecie.

Zarówno наша parafia, jak i Fundacja Ecclesia Villanovensis są także obecne na Facebooku.

www.facebook.com/parafia.wilanow

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01

(tel. czynny od poniedziałku do piątku w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA

- Oddział w Warszawie,

ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa

Nr rachunku:

87160013741846849180000001

internet: www.parafiawilanow.pl

e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl

e-mail **Redakcji**: klimaty@parafiawilanow.pl

Wydawca

*Spotkanie
Boga Żywego*

7 LISTOPADA 2014
(PIĄTEK)
19.00 – po Mszy św. o 18.00

KOŚCIÓŁ ŚW. ANNY W WILANOWIE

Poprowadzi **KS. MARCIN LORETZ**
wraz z parafialną grupą
Odnowy w Duchu Świętym „EFFATHA”